

***Pysykää minun rakkaudessa, niin tuotatte paljon hedelmää
Bli kvar i min kärlek så bär ni rik frukt***

**Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko
18. - 25.1.2021
Ekumeniska böneveckan för kristen enhet**

**Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit
Böndagsplakat och bibeltexter**

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaassa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin
taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme
anteeksi velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag
det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för
prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Motsvarar översättningen i Bibel 2000

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

Abide in my love and you shall bear much fruit

Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va

The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches

www.oikoumene.org

Ruotsinkielinen aineisto:

SVERIGES KRISTNA RÅD

Box 14038

SE-167 14 Bromma

www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I

FINLAND

PL / PB 210

00131 HELSINKI / HELSINGFORS

www.ekumenia.fi

**Pysykää minun rakkaudessani, niin tuotatte paljon hedelmää
Bli kvar i min kärlek så bär ni rik frukt**

Aineistoa

Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material

för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Suomennos: Mika K.T. Pajunen

Toimittajat:

Veijo Koivula, Suvi-Tuulia Vaara

Översättning och bearbetning:

Per-Magnus Selinder

Redigering: Olle Kristenson, Sveriges kristna råd

ERITYISET KIITOKSET Grandchampin luostariyhteisölle ja kansainväliselle työryhmälle, joka valmisti aineiston:

SÄRSKILD TACKSAMHET riktas till Grandchamp kommuniteten och den internationella arbetsgruppen som förberedde materialet:

Ms **Anne-Noëlle Clément**, Unité Chrétienne

Revd **Peter Colwell**, Deputy General Secretary of Churches Together in Britain and Ireland

Revd **Anthony Curren**, Pontifical Council for Promoting Christian Unity

Dr **Ani Ghazaryan Drissi**, Programme Executive of the Faith and Order Secretariat at the WCC

Ms **Virag Kinga Mezei**, Intern at the WCC

Dr **Hanne Lamparter**, German Lutheran Church

Sr **Leticia Candelario Lopez**, Verbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)

Revd Dr **Odair Pedroso Mateus**, Director of Faith & Order

Revd Father **James Puglisi**, Friar of the Atonement, Centro Pro Unione

Revd Dr **Mikie Roberts**, Programme Executive for Spiritual Life at the WCC

Dr **Clare Watkins**, University of Roehampton

Grandchampin luostariyhteisöstä:

Sr **Anne-Emmanuelle Guy**, Sr **Gesine Rohrbach**, Sr **Embla Vegerfors** and

Sr **Svenja Wichmann**.

Sihteerinä toimi Mr **Alexander Freeman** Kirkkojen Maailmanneuvostosta.

Kansainvälinen työryhmä tapasi Paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston ja KMN:n Faith and Order -komission tuella Grandchampissa Areusessa, Neuchâtelin kantonissa Sveitsissä 15.-18.9.2019. Koko luostariyhteisö valitsi vuositeeman ja työskenteli usean kuukauden ajan aineiston luonnoksen parissa. Neljä sisarta työskenteli kansainvälisen työryhmän kanssa syyskuussa. Kokousta johtivat KMN:n Faith and Order -komission johtaja rev. Odair Pedroso Mateus ja rev. Anthony Curren Paavillisesta kristittyjen ykseyden edistämisen neuvostosta.

Den internationella gruppen som har understötts av det Påvliga rådet för främjandet av kristen enhet och Faith and Order -kommissionen inom Kyrkornas världsråd för att förbereda materialet till böneveckan för kristen enhet 2021 möttes i Grandchamp, Areuse, i kantonen Neuchâtel i Schweiz den 15–18 september 2019. Hela kommuniteten arbetade under en period av flera månader på detta utkast. Fyra av systrarna arbetade också tillsammans med den internationella gruppen vid mötet i september. Mötet leddes tillsammans med direktorn för Faith and Order -kommissionen inom Kyrkornas världsråd rev. Odair Pedroso Mateus, och rev. Anthony Curren från det Påvliga rådet för främjande av kristen enhet.

Sisällys

Herran rukous.....	2
Kutsu rukoukseen ja sovintoon.....	6
Raamatunteksti.....	7
Johdanto vuoden 2021 teemaan.....	8
Raamatun mietiskelyt ja rukoukset kahdeksalle päivälle.....	13
Ensimmäinen päivä: Jumalan kutsumina.....	13
Toinen päivä: Sisäisesti kypsyeinä.....	14
Kolmas päivä: Yhdeksi ruumiiksi muodostuneina.....	15
Neljäs päivä: Yhdessä rukoillen.....	16
Viides päivä: Antaen Sanan muuttaa itsensä.....	17
Kuudes päivä: Toiset lämpimästi vastaanottaen.....	18
Seitsemäs päivä: Ykseydessä kasvaen.....	19
Kahdeksas päivä: Sovinnossa koko luomakunnan kanssa.....	20
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2021.....	21
Rukouspäivien raamatuntekstit 2021.....	23

Innehåll

Herrens bön.....	2
Inbjudan till bön och försoning.....	26
Den bibliska texten.....	27
Introduktion av temat för året 2021.....	28
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna.....	32
Dag 1 Kallade av Gud.....	32
Dag 2 Att mogna invärtes.....	33
Dag 3 Att forma en enda kropp.....	34
Dag 4 Att be tillsammans.....	35
Dag 5 Att låta sig förvandlas av Ordet.....	36
Dag 6 Att välkomna andra.....	37
Dag 7 Att växa i enhet.....	38
Dag 8 Försoning med hela skapelsen.....	39
Plakat om två ekumeniska böndagar år 2021.....	40
Böndagarnas bibeltexter 2021.....	42

Kutsu rukoukseen ja sovintoon

Jeesus kehottaa meitä Johanneksen evankeliumissa pysymään rakkaudessaan, joka tulee Jumalalta. Jeesuksen rakkaudessa pysyminen, pysyminen oksana viinipuussa, mahdollistaa hänen elämänsä virtaamisen meidän kauttamme. Vain tuossa rakkaudessa pitäytyen voimme solmia sovinnon itsemme, toisten ja Jumalan kanssa. Kristuksen rukous ykseyden puolesta on kutsu palata takaisin hänen luokseen ja siten tulla lähemmäksi toinen toisiamme moninaisuutemme rakkaudessa iloiten.

Kahdeksan päivää rukousta ykseyden puolesta kutsuu kristittyjä 18.–25. tammikuuta 2021. Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko on kansainvälinen rukousliike, jota vietettiin ensimmäisen kerran tammikuussa 1908 yhdysvaltalaisen episkopaalisen papin Paul Wattsonin aloitteesta. Rukoillessamme ykseyden puolesta liitymme rukoilevien kristittyjen ketjuun ympäri maailmaa.

1930-luvun Ranskassa rukousliikkeen pioneereihin kuulunut katolinen isä Paul Couturier pyrki saamaan rukousviikolle muodon, jossa kirkkokuntien ei tarvitse luopua omasta perinteestään. Vuoden 2021 rukousviikon kansainvälinen materiaali on valmisteltu Grandchampin luostariyhteisössä Sveitsissä, jonka ensimmäisiä sisaria isä Paul Couturier rohkaisi rukoukseen kristittyjen ykseyden puolesta. Kohtaamiset perusteilla olleen ranskalaisen Taizé-yhteisön ja sen perustajan veli Rogerin kanssa johtivat siihen, että sisarkunta maksumi vuonna 1952 Taizén säännön Grandchampin yhteisöelämän perustaksi. Grandchampin uskollisuus kolmelle tukipilarilleen – rukoukselle, yhteisöelämälle ja vieraanvaraisuudelle – muodostavat yhdessä perustan myös tämän vuoden rukousviikon aineistolle. Rukousaineisto yhdistää eri puolilla maailmaa elävät kristityt samojen Raamatun tekstien ympärille, kuuntelemaan niitä, pohtimaan yhteistä teemaa ja rukoilemaan yhdessä. Tämä aineisto on tarkoitettu käytettäväksi sekä ekumeenisissa tilaisuuksissa että seurakuntien omassa työssä.

Rukous ykseyden puolesta on siis aivan alusta asti kuulunut Grandchampin yhteisön elämän keskukseen. Nykyään Grandchampin luostariyhteisöön kuuluu 50 sisarta eri sukupolvista, maista ja kristillisistä perinteistä. Rukousviikon teemassa *Pysykää minun rakkaudessaani, niin tuotatte paljon hedelmää* (vrt. Joh. 15) tiivistyy kutsumus rukoukseen, sovintoon ja ykseyteen kirkossa ja ihmiskunnan perheessä.

Siunattua kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa!
Toimituskunta

Raamatunteksti

Joh. 15: 1–17

1 »Minä olen tosi viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri. 2 Hän leikkaa minusta pois jokaisen oksan, joka ei tuota hedelmää, mutta jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän puhdistaa liioista versoista, jotta se tuottaisi hedelmää entistä enemmän. 3 Te olette jo puhtaat, sillä se sana, jonka olen teille puhunut, on puhdistanut teidät. 4 Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Eihän oksa pysty tuottamaan hedelmää, ellei se pysy puussa, ja samoin ette pysty tekään, ellette pysy minussa.

5 »Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään. 6 Joka ei pysy minussa, on kuin irronnut oksa: se heitetään pois, ja se kuivuu. Kuivat oksat kerätään ja viskataan tuleen, ja ne palavat poroksi.

7 »Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen. 8 Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää ja niin osoitate olevanne opetuslapsiani. 9 Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin olen minä rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani. 10 Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11 »Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. 12 Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. 13 Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.

14 Te olette ystäviäni, kun teette sen minkä käsken teidän tehdä. 15 En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. 16 Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. 17 Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne.

JOHDANTO VUODEN 2021 TEEMAAN

"Pysykää minun rakkaudessaani, niin tuotatte paljon hedelmää"
(vrt. Joh. 15: 5–9)

Vuoden 2021 Kristittyjen ykseyden rukousviikon valmisteli Grandchampin luostariyhteisö.¹ Valittu teema ”Pysykää minun rakkaudessaani, niin tuotatte paljon hedelmää” perustuu Johanneksen evankeliumin jakeisiin 15:1–17 ja ilmaisee, mistä on kyse Grandchampin yhteisön kutsumuksessa rukoukseen, sovintoon ja ykseyteen kirkossa ja ihmiskunnan perheessä.

Joukko ”Morges’n Rouviin” kuuluneita reformoituja naisia ranskankielisestä Sveitsistä löysi 1930-luvulla uudelleen hiljaisuuden merkityksen Jumalan Sanan kuuntelemisessa. Samaan aikaan he myös elvyttivät hengellisten retriittien käytön uskonelämän ruokkimisessa. Tähän heitä innosti yksinäiseen paikkaan rukoilemaan vetäytyneen Kristuksen esimerkki. Heidän seuraansa liittyi pian muitakin, jotka ottivat osaa säännöllisesti järjestettyihin retriitteihin Grandchampissa, joka on Neuchâtel-järven rantojen lähellä sijaitseva pikkukylä. Samalla syntyi tarve tarjota vierailijoiden ja retriittivieraiden kasvavalle joukolle pysyvä rukouksen ja vieraanvaraisuuden paikka.

Yhteisöllä on nykyään 50 sisarta. He kaikki ovat naisia eri sukupolvista, kirkollisista perinteistä, maista ja maanosista. Erilaisuudessaan sisaret tarjoavat elävän vertauskuvan keskinäisestä yhteydestä. He pysyvät uskollisina rukouselämälle, yhteisöelämälle ja vieraiden vastaanottamiselle. Sisaret jakavat luostarielämänsä armon yhdessä vieraiden ja vapaaehtoisten kanssa, jotka tulevat Grandchampiin viettääkseen aikaa retriitissä, hiljaisuudessa, parantumisessa tai merkitystä etsien.

Ensimmäiset sisaret kokivat kristillisten kirkkojen hajaantumisen aiheuttaman kivun. Heitä rohkaisi kamppailussaan ystävyys Kristittyjen ykseyden rukousviikon pioneereihin kuuluneen Isä Paul Couturierin kanssa. Rukous kristittyjen ykseyden puolesta on siten aivan alusta asti kuulunut yhteisön elämän keskukseen. Tämä sitoumus ja Grandchampin uskollisuus kolmelle tukipilarilleen – rukoukselle, yhteisöelämälle ja vieraanvaraisuudelle – muodostavat yhdessä perustan näille materiaaleille.

¹ Lisätietoa luostariyhteisöstä www.grandchamp.org

Jumalan rakkaudessa pysyminen merkitsee itsensä kanssa sovinnossa elämistä

Munkin ja nunnan ranskankieliset nimet (*moine/moniale*) tulevat kreikankielen sanasta *μόνος*, joka merkitsee yksinäisyyttä ja yhtä. Meidän sydämemme, ruumiimme ja mielemme ovat usein hajallaan ja eri suuntiin vedettyinä sen sijaan, että olisivat yhtä. Munkki tai nunna haluaa olla yhtä itsensä kanssa ja liittyneenä Kristukseen. ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä”, Jeesus sanoo meille (Joh. 15:4a). Eheytynyt elämä edellyttää tietä itsensä hyväksymiseen, sovintoa oman henkilökohtaisen ja perittyjen historioiden kanssa.

Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Pysykää minun rakkaudessa” (Joh. 15:9). Hän pysyy Isän rakkaudessa (Joh. 15:10) eikä tahdo mitään muuta kuin jakaa tämän rakkauden meidän kanssamme: ”Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut” (Joh. 15:15b). Oksastettuina viinipuuhun, joka on Jeesus itse, Isästä tulee viinitarhuri, joka leikkaa meitä saadakseen meidät kasvamaan. Tämä kuvaa sitä, mitä tapahtuu rukouksessa. Isä on meidän elämämme keskus, joka kokoaa yhteen meidän elämämme. Hän leikkaa meitä ja tekee meistä ehyitä, ja koko ihmiskunta antaa kunnian Isälle.

Kristuksessa pysyminen on sisäinen asenne, joka ajan oloon vahvistuu meissä. Se vaatii tilaa voidakseen kasvaa. Se voi jäädä elämän perustarpeista käytävän kamppailun jalkoihin ja sitä voivat uhata monet muut puoleensa vetävät asiat, melu, touhu ja elämän haasteet. Euroopan vuoden 1938 myllerrysten aikaan Geneviève Micheli, josta tuli myöhemmin Äiti Geneviève, yhteisön ensimmäinen äiti, kirjoitti nämä edelleen ajankohtaiset rivit:

Me elämme ajassa, joka on sekä huolestuttava että mahtava, vaarallisessa ajassa, jossa mikään ei säästä sielua, missä nopeat ja kokonaan inhimilliset saavutukset näyttävät pyyhkäisevän pois olevaisia... Ajattelen, että meidän sivilisaatiomme tulee kuolemaan tähän melun ja nopeuden kollektiiviseen hulluuteen, jossa mikään olevainen ei pysty ajattelemaan... Meillä kristityillä, jotka tunnemme hengellisen elämän täyden arvon, on äärimmäisen suuri vastuu, joka meidän tulee ymmärtää, yhdistyä ja auttaa toisiamme luomaan tyyneyden voimia, rauhan tyyssijoja,

elinvoimaisia keskuksia, jossa ihmisten hiljaisuus turvautuu Jumalan luovaan sanaan. Tämä on elämän ja kuoleman kysymys.

Kristuksessa pysyminen kunnes kannamme hedelmää

”Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää” (Joh. 15:8). Me emme voi tuottaa hedelmää omin voimin. Me emme voi tuottaa hedelmää erossa viinipuusta. Hedelmän tuottaa mahla, meidän lävitsemme virtaava Jeesuksen elämä. Jeesuksen rakkaudessa pysyminen, pysyminen oksana viinipuussa, mahdollistaa hänen elämänsä virtaamisen meidän kauttamme.

Jeesuksen elämä virtaa kauttamme, kun kuuntelemme häntä. Jeesus kutsuu meitä antamaan hänen sanansa pysyä meissä (Joh. 15:7) ja silloin saamme sen, mitä ikinä pyydämme. Hänen sanassaan me tuotamme hedelmää. Haluamme liittyä Kristukseen persoonina, yhteisinä ja koko kirkkona, että voisimme pitää hänen käskynsä rakastaa toisiamme, niin kuin hän on rakastanut meitä (Joh. 15:12).

Yhteyden hedelmä kasvaa, kun pysymme kaiken rakkauden lähteessä, Kristuksessa

Yhteys Kristukseen edellyttää yhteyttä toisten kanssa. Dorotheos Gazalainen, 500-luvun palestiinalainen munkki, ilmaisi tämän seuraavalla tavalla:

Kuvittele maahan piirretty ympyrä, joka on ympyräksi harpilla vedetty viiva, ja sen keskipiste. Kuvittele että ympyrä on maailma ja keskus on Jumala, ja säteet ovat eri polkuja ja ihmisten elämäntapoja. Kun pyhät halutessaan lähemmäksi Jumalaa kulkevat kohti ympyrän keskusta niin pitkälle, että he läpäisevät sen sisimmän, he lähentyvät toisiaan, ja mitä lähemmäksi he tulevat toisiaan, sitä lähemmäksi he tulevat Jumalaa. Ymmärrä että sama tapahtuu myös toisinpäin, kun me käännymme pois Jumalasta ja vetäydymme pois päin. Silloin käy ilmeiseksi, että mitä enemmän me vetäydymme Jumalasta, sitä enemmän me vetäydymme pois toisistamme, ja mitä enemmän me vetäydymme pois toisistamme, sitä enemmän me vetäydymme pois Jumalasta.

Kun lähestymme toisiamme ja elämme yhteisössä toisten kanssa, erilaiset ihmiset voivat olla joskus meille haastavia. Grandchampin sisaret tuntevat tämän haasteen ja heitä auttaa Taizén veli Rogerin² opetus: ”Ei ole mitään ystävyyttä vailla puhdistavaa kärsimystä. Ei ole mitään lähimmäisenrakkautta ilman ristiä. Vain risti opettaa meidät tuntemaan rakkauden mittaamattoman syvyyden.”³

Kristittyjen hajaannukset, toisistaan erkaantumiset, ovat skandaali, joka merkitsee myös Jumalasta etääntymistä. Monet tämän surun liikuttamat kristityt rukoilevat kiihkeästi Jumalaa palauttamaan sen ykseyden, jonka puolesta Jeesus rukoili. Kristuksen rukous ykseyden puolesta on kutsu palata takaisin hänen luokseen ja siten tulla lähemmäksi toinen toisiamme moninaisuutemme rikkaudessa iloiten.

Pyrkimys sovintoon on kallis ja vaatii uhrausta, niin kuin elämä yhteisössä meille opettaa. Meitä kannattaa Kristuksen rukous, hänen, joka tahtoo, että me olisimme yhtä, niin kuin hän on yhtä Isässä, jotta maailma uskoisi (vrt. Joh 17:21).

Solidaarisuuden ja todistuksen hedelmä kasvaa, kun pysymme Kristuksessa

Vaikka me kristityt pysymme Kristuksen rakkaudessa, me elämme myös luomakunnassa, joka yhä huokaa ja vaikeroi odottaessaan pääsyä vapauteen (vrt. Room. 8). Maailmassa me todistamme, kuinka pahuus ilmenee kärsimyksissä ja konflikteissa. Solidaarisuudessa kärsivien kanssa annamme Kristuksen rakkauden virrata kauttamme. Pääsiäisen salaisuus kantaa meissä hedelmää silloin, kun tarjoamme rakkautemme veljillemme ja sisarillemme ja vaalimme rauhaa maailmassa.

Hengellisyys ja solidaarisuus liittyvät erottamattomasti toisiinsa. Kristuksessa pysyen saamme voimaa ja viisautta toimia epäoikeudenmukaisia ja sortavia rakenteita vastaan, tunnistaa täydesti itsemme veljiksi ja sisariksi koko ihmiskunnan kanssa ja toimia uuden elämäntavan luojina luomakuntaa kunnioittaen ja yhdessä sen kanssa toimien.

2 Grandchampin yhteisö ja Ranskassa oleva Taizén veljien yhteisö liittyvät toisiinsa ensinnäkin historiallisen alkuperänsä kautta, mutta myös sen vuoksi, että Grandchampin sisaret perustivat sääntönsä viitteessä 3 mainittuun kirjaan.

3 Frère Roger de Taizè, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut beureux* (Taizé: Les Ateliers et Presses de Taizè, 2011), 95.

Grandchampin sisaret lukevat yhdessä joka aamu ääneen luostarisääntönsä tiivistelmän, joka alkaa näillä sanoilla: ”rukoile ja tee työtä, että Jumala voisi hallita”. Rukous ja jokapäiväinen elämä eivät ole erillisiä todellisuuksia, vaan ne on tarkoitettu yhteen. Kaiken kokemamme on tarkoitus tulla kohtaamiseksi Jumalan kanssa.

Kristittyjen ykseyden rukousviikon 2021 kahdeksaksi päiväksi ehdotamme rukouksen matkaa:

Ensimmäinen päivä: Jumalan kutsumina: ”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät” (Joh. 15:16a.)

Toinen päivä: Sisäisesti kypsyeinä: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä” (Joh. 15:4a.)

Kolmas päivä: Yhdeksi ruumiiksi muodostuneina: ”Rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä” (Joh. 15:12b.)

Neljäs päivä: Yhdessä rukoillen: ”En sano teitä enää palvelijoiksi ... Minä sanon teitä ystävikseni” (Joh. 15:15.)

Viides päivä: Antaen Sanan muuttaa itsensä: ”Te olette jo puhtaat, sillä sana on puhdistanut teidät.” (vrt. Joh. 15:3.)

Kuudes päivä: Toiset lämpimästi vastaanottaen: ”Te lähдете liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy.” (Joh. 15:16b.)

Seitsemäs päivä: Ykseydessä kasvaen: ”Minä olen viinipuu, te olette oksat.” (Joh. 15:5a.)

Kahdeksas päivä: Sovinnossa koko luomakunnan kanssa: ”Jotta teillä olisi minun iloni sydämässänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.” (Joh. 15:11.)

RAAMATUN MIETISKELYT JA RUKOUKSET KAHDEKSALLE PÄIVÄLLE

Ensimmäinen päivä Jumalan kutsumina

”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät”

(Joh. 15:16a)

1. Moos. 12:1–4 Abrahamin kutsu

Joh. 1:35–51 Ensimmäisten opetuslasten kutsu

Mietiskely

Matka alkaa ihmisen ja Jumalan, luodun ja Luojan, ajan ja iankaikkisuuden kohtaamisella.

Abraham kuuli kutsun: ”Lähde siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan”. Abrahamin tavoin meitä kutsutaan jättämään tuttu taaksemme ja menemään paikkaan, jonka Jumala on valmistanut sydämemme syvyyksissä. Matkalla tulemme yhä enemmän omaksi itseksemme, sellaisiksi kuin Jumala on alusta asti halunnut meidän olevan. Seuraamalla meille osoitettua kutsua tulemme siunaukseksi rakkaillemme, lähimmäisillemme ja maailmalle.

Jumalan rakkaus etsii meitä. Jumala tuli ihmiseksi Jeesuksessa, jossa me kohtaamme Jumalan katseen. Meidän elämässämme samoin kuin Johanneksen evankeliumissa Jumalan kutsu kuullaan eri tavoin. Lähdemme matkalle hänen rakkautensa koskettamina. Tässä kohtaamisessa kuljemme muuttumisen tietä – rakkaussuhteen kirkasta alkua, joka alkaa uutena yhä uudestaan.

Jonakin päivänä ymmärrät itse sitä tiedostamatta, että ’kyllä’ on jo kirjoitettu sisimpäsi syvyyksiin. Niin päätät jatkaa matkaa Kristuksen jalanjäljissä...

Hiljaisuudessa, Kristuksen läsnäolossa, kuulet hänen sanovan: ”Tule, seuraa minua: annan sinulle paikan, jossa sydämesi saa levätä.”

The Sources of Taize (2000) s. 52

Rukous

Jeesus Kristus,

sinä etsit meitä, sinä haluat tarjota meille ystävyttäsi ja johtaa meidät yhä täydellisempään elämään.

Anna meille luottamus vastata sinun kutsuusi niin, että voimme muuttua ja tulla sinun hyväsydämisyytesi todistajiksi maailmaan.

Toinen päivä Sisäisesti kypsyeinä **”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.”**

(Joh. 15:4a.)

Ef. 3:14–21 Aukoon Kristus teidän sydämissänne
Luuk. 2:41–52 Maria kätke sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut

Mietiskely

Kohtaaminen Jeesuksen kanssa synnyttää meissä halun pysyä hänen kanssaan ja hänessä, ajassa, jossa hedelmä kypsyy.

Jeesus kasvoi ja kypsyi kaltaisenamme tosi ihmisenä. Hän eli juutalaisen uskonsa tapoihin juurtunutta yksinkertaista elämää. Tässä Nasaretissa vietetyssä salatussa elämässä, jossa ei pintapuolisesti tapahtunut mitään erikoista, Isän läsnäolo ruokki häntä.

Maria mietiskeli Jumalan toimintaa omassa ja poikansa elämässä. Hän kätkei kaiken tapahtuneen sydämeensä. Siten hän vähä vähältä hyväksyi Jeesuksen salaisuuden.

Mekin tarvitsemme pitkää, koko elämän kestävästä kypsymisaikaa, käsittääksemme Kristuksen rakkauden syvyyden, antaaksemme hänen pysyä meissä ja meidän hänessä. Henki laittaa Kristuksen asumaan sydämessämme ilman, että me tiedämme miten. Rukouksen kautta, kuuntelemalla sanaa, jakamalla toisten kanssa, laittamalla käytäntöön sen, minkä olemme ymmärtäneet, sisäinen olemuksemme vahvistuu.

”Antamalla Kristuksen laskeutua olemuksemme syvyyksiin... Hän tulee läpäisemään mielemme ja sydämemme alueet, hän tavoittaa lihamme olemuksemme sisimpään saakka siten, että mekin tulemme jonakin päivänä kokemaan armon syvyydet.”

The Sources of Taize (2000) s. 134

Rukous

Pyhä Henki,

anna meidän ottaa sydämessämme vastaan Kristuksen läsnäolo, ja hellästi vaalia sitä niin kuin rakkauden salaisuutta.

Ruoki rukoustamme,

valaise Kirjoitusten lukemisemme,

toimi kauttamme niin,

että lahjojesi hedelmät saisivat kärsivällisesti kasvaa meissä.

Kolmas päivä Yhdeksi ruumiiksi muodostuneina ”Rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.”

(Joh 15:12b.)

Kol. 3:12–17 Pukeutukaa sydämelliseen armahtavaisuuteen
Joh. 13:1–15; 34–35 Rakastakaa toisianne

Mietiskely

Kuolemansa aattona Jeesus polvistui pesemään opetuslastensa jalat. Hän tunsi yhdessä elämisen vaikeuden sekä anteeksiannon ja molemminpuolisen palvelun tärkeyden. ”Jos minä en pese sinua”, hän sanoi Pietarille, ”ei sinulla ole sijaa minun luonani.”

Pietari otti vastaan jalkojensa juureen Jeesuksen, joka pesi hänen jalkansa. Häntä kosketti Kristuksen nöyryys ja lempeys. Myöhemmin hän tulisi itse seuraamaan Jeesuksen esimerkkiä ja palvelemaan varhaisen kirkon uskovien yhteisöä.

Jeesus haluaa, että elämä ja rakkaus virtaavat lävitsemme niin kuin mahla viinipuussa siten, että kristilliset yhteisöt voivat olla yksi ruumis. Yhdessä eläminen ei kuitenkaan ole helppoa tänään niin kuin ei menneisyydessäkään. Joudumme usein kohtaamaan omat rajoitteemme. Emme aina onnistu rakastamaan lähellämme olevia yhteisössä, seurakunnassa tai perheessä. Joskus ihmissuhteemme hajoavat täysin. Kristuksessa meitä kutsutaan pukeutumaan sydämelliseen armahtavaisuuteen ja aloittamaan aina yhä uudestaan. Sen tunnistaminen, että Jumala rakastaa meitä, laittaa meidät toivottamaan toisemme tervetulleiksi vahvuuksinemme ja heikkouksinemme. Juuri silloin Kristus on meidän keskuudessamme.

Vailla lähes kaikkea oletko sinä sovinnon luoja siinä rakkauden yhteydessä, joka on Kristuksen Ruumis, hänen Kirkkonsa? Yhteisen hetken vahvistamana, riemuitse! Et ole enää yksin, kaikissa kohdin etenet yhdessä veljiesi ja sisartesi kanssa. Heidän kanssaan sinua kutsutaan elämään todeksi yhteisön vertauskuvaa.

The Sources of Taize (2000) s. 48–49

Rukous

Jumala Isämme, sinä ilmoitat meille rakkautesi Kristuksen sekä veljijemme ja sisartemme kautta. Avaa sydämemme niin, että voimme ottaa toinen toisemme lämpimästi vastaan eroavaisuuksistamme huolimatta ja elää anteeksiannossa.

Anna meidän elää yhdessä yhtenä ruumiina niin, että jokaisen persoonan lahja voi tulla valoon.

Anna meidän kaikkien yhdessä heijastaa elävää Kristusta.

Neljäs päivä

Yhdessä rukoillen

”En sano teitä enää palvelijoiksi... Minä sanon teitä ystävikseni.”

(Joh 15:15.)

Room. 8:26–27 Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja
Luuk. 11:1–4 Herra, opeta meitä rukoilemaan

Mietiskely

Jumala janoaa päästä yhteyteen kanssamme. Hän etsii meitä niin kuin hän etsi Aadamia kutsuessaan tätä paratiisissa: ”Missä sinä olet?” (1.Moos. 3:9.) Kristuksessa Jumala tuli kohtaamaan meidät. Jeesus eli rukoillen, läheisesti yhdistyneenä Isäänsä samalla, kun hän loi ystävyysuhteita opetuslastensa ja tapaamiensa ihmisten kanssa. Hän johdatti heidät siihen, mikä oli hänelle itselleen kaikkein arvokkainta: rakastavaan suhteeseen hänen Isänsä kanssa, hänen, joka on meidän Isämme. Jeesus ja opetuslapset lauloivat yhdessä psalmeja, jotka versoivat heidän juutalaisen perinteensä rikkaudesta. Toisinaan Jeesus vetäytyi rukoilemaan yksin.

Rukous voi tapahtua yksin tai yhdessä toisten kanssa. Se voi ilmaista ihmetystä, valitusta, esirukousta, kiitosta tai yksinkertaisesti hiljaisuutta. Joskus voi haluta rukoilla, mutta kokee ettei siihen pysty. Kääntyminen Jeesuksen puoleen sekä ”opeta minua” -pyynnön esittäminen hänelle voi avata tietä. Jo meidän tahtomme sinällään on rukous.

Meitä auttaa kokoontuminen ryhmänä yhdessä toisten kanssa. Virsien, sanojen ja hiljaisuuden kautta syntyy yhteys. Jos rukoilemme toisten perinteiden kristittyjen kanssa, voimme hämmästyä siitä ystävyden ja yhteenkuuluvaisuuden tunteesta, joka tulee Häneltä, joka on kaikkien jakaantumisten tuolla puolen. Muodot voivat vaihdella, mutta sama Henki tuo meidät yhteen.

Yhteisen rukouksen säännöllisyydessä Jeesuksen rakkaus kumpuaa meissä, vaikkemme tiedä miten. Yhteinen rukous ei vapauta meitä henkilökohtaisesta rukouksesta. Yksi tukee toista. Varatkaamme joka päivä aikaa uudistuaksemme henkilökohtaisessa läheisyydessä Jeesuksen Kristuksen kanssa.

The Rule of Taizé in French and English, Society for Promoting Christian Knowledge, Iso-Britannia s. 19 & 21

Rukous

Herra Jeesus, sinun koko elämäsi oli rukousta, täydellisessä sopusoinnussa Isän kanssa. Opetta meitä Henkesi kautta rukoilemaan sinun rakastavan tahtosi mukaan. Anna koko maailman uskollisten yhdistyä yhteiseen esirukoukseen ja ylistykseen, ja anna rakkauden valtakuntasi tulla.

Viides päivä Antaen Sanan muuttaa itsensä
”...sillä se sana, jonka olen teille puhunut, on puhdistanut teidät.”

(Joh 15:3)

5. Moos. 30:11–20 Jumalan sana on teidän lähellänne
Matt. 5:1–12 Autuaita olette te

Mietiskely

Jumalan Sana on hyvin lähellä meitä. Se on siunaus ja lupaus onnellisuudesta. Jos me avaamme sydämemme, Jumala puhuu meillä ja kärsivällisesti muuttaa sen, mikä tekee meissä kuolemaa. Hän ottaa pois sen, mikä estää tosielämän kasvun samalla tavalla kuin viininviljelijä leikkaa viiniköynnöstä.

Raamatun tekstien säännöllinen mietiskely yksin tai ryhmässä muuttaa muotoamme. Monet kristityt rukoilevat autuaaksijulistuksen joka päivä. Autuaaksijulistus paljastaa meille onnen, joka on kätkeyty siltä, mikä ei ole vielä täyttynyt. Onni on kärsimyksen tuolla puolen: autuaita ovat ne, jotka Hengen koskettamina eivät enää pidätä kyneleitään, vaan antavat niiden virrata ja saada siten lohdutuksen. Kun he löytävät sisimpäänsä kätkeytyn lähteen, heissä kasvaa samalla oikeuden nälkä ja jano toimia maailmanrauhan puolesta yhdessä toisten kanssa.

Meitä kutsutaan jatkuvasti uudistamaan sitoumuksemme elämän puolesta ajatuksissamme ja teoissamme. Toisinaan voimme jo tässä ja nyt saada esimaun siitä siunauksesta, joka tulee täyttymään aikojen lopulla.

Rukoile ja tee työtä, että Jumala saisi hallita.

Läpi koko päiväsi

anna Jumalan Sanan hengittää elämää työhösi ja lepoosi.

Säilytä kaikessa sisäinen hiljaisuus

pysyäksesi Kristuksessa.

Täyty autuaaksijulistuksen hengessä,

ilossa, yksinkertaisuudessa, armossa.

Grandchampin yhteisön sisaret rukoilevat nämä sanat päivittäin.

Rukous

Kiitetty olet sinä, Jumala Isämme,
sanasi lahjasta pyhissä kirjoituksissa.

Kiitetty olet sinä sen muutoksen tuovassa voimassa.

Auta meitä valitsemaan elämä ja ohjaa meitä Hengelläsi, että voisimme kokea sen onnen, jonka sinä niin kovin haluat jakaa kanssamme.

Kuudes päivä Toiset lämpimästi vastaanottaen
”Te lähдете liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää
joka pysyy”
(Joh 15:16b.)

1. Moos. 18:1–5 Abraham pitää vieraanaan enkeleitä Mamren tammistossa

Mark. 6:30–44 Jeesuksen myötätunto kaikkia näitä ihmisiä kohtaan

Mietiskely

Kun annamme itsemme Kristuksen muutettaviksi, hänen rakkautensa kasvaa meissä ja kantaa hedelmää. Toisten lämmin vastaanottaminen on konkreettinen tapa jakaa meissä olevaa rakkautta.

Jeesus otti läpi elämänsä lämpimästi vastaan ne, joita hän tapasi. Hän kuunteli heitä ja antoi heidän koskettaa häntä pelkäämättä heidän kärsimystään.

Ruokkimisihmeen evankeliumikertomuksessa Jeesuksen tulee sääli nälkäisiä ihmisiä. Hän tietää, että koko ihmisolemus tulee ruokkia, ja että vain hän voi todella tyydyttää leivän nälän ja elämän janon. Hän ei halua kuitenkaan tehdä tätä ilman opetuslapsiaan, ilman sitä vähää, jonka he voivat hänelle antaa: viittä leipää ja kahta kalaa.

Vielä tänäänkin hän vetää meitä työtovereikseen ehdottomassa rakkaudessaan. Joskus jokin niinkin pieni asia kuin ystävällinen katse, avoimet korvat tai läsnäolo riittää siihen, että ihminen kokee olevansa tervetullut. Kun me tarjoamme köyhät kykymme Jeesukselle, hän käyttää niitä yllättävällä tavalla. Silloin me koemme saman mitä Abraham teki, sillä antaessamme me saamme, ja vastaanottaessamme toiset lämpimästi tulemme ylenpalttisesti siunatuiksi.

Se on Kristus itse, jonka me otamme vieraana vastaan.

The Rule of Taizé in French and English (2012) s. 103

Näkevätkö ihmiset, joita otamme päivästä toiseen vastaan, meissä Kristuksen, rauhamme säteilyn?

The Sources of Taize (2000) s. 60

Rukous

Jeesus Kristus, me tahdomme ottaa lämpimästi vastaan kanssamme olevat veljet ja sisaret.

Sinä tiedät, kuinka usein koemme avuttomuutta heidän kärsimyksensä edessä, ja kuitenkin sinä olet aina jo meidän edellämme

ja olet jo ottanut heidät myötätuntoisesti vastaan.

Puhu heille meidän sanojemme kautta, tue heitä meidän toimiemme kautta ja anna siunauksesi levätä meissä kaikissa.

Seitsemäs päivä Ykseydessä kasvaen
”Minä olen viinipuu, te olette oksat.”
(Joh 15:5a.)

1. Kor. 1:10–13; 3:21–23 Onko Kristus jaettu?
Joh. 17:20–23 Niin kuin sinä ja minä olemme yhtä

Mietiskely

Kuolemansa aattona Jeesus rukoili niiden ykseyden puolesta, jotka Isä antoi hänelle: ”että he kaikki olisivat yhtä... jotta maailma uskoisi”. Häneen liittyneinä samoin kuin oksa liittyy viinipuuhun, me jaamme saman mahlan, joka virtaa meissä ja tuo elämän.

Jokainen perinne pyrkii johtamaan meidät uskon ytimeen: yhteyteen Jumalan kanssa, Kristuksen kautta, Hengessä. Mitä enemmän elämme tässä yhteydessä, sitä enemmän liitymme toisiin kristittyihin ja koko ihmiskuntaan. Paavali varoittaa meitä sellaisesta asenteesta, joka oli uhannut jo varhaisten kristittyjen ykseyttä, asenteesta, jossa oma perinne tehdään ehdottomaksi Kristuksen ruumiin ykseyden tappioksi. Erot tuovat silloin hajaannusta sen sijaan, että ne rikastuttaisivat kaikkia. Paavalilla oli hyvin laaja näkemys: ”Se kaikki on teidän, mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.” (1. Kor. 3:22–23.) Kristuksen tahto sitouttaa meidät ykseyden ja sovinnon tielle. Se myös sitouttaa meidät liittämään rukouksemme hänen rukoukseensa: ”että he kaikki olisivat yhtä... jotta maailma uskoisi.” (Joh. 17:21.)

Älkää koskaan antautuko siihen kristittyjen hajaannuksen skandaaliin, joka alttiisti harjoittaa rakkautta lähimmäistä kohtaan, mutta silti pysyy jakautuneena. Tehkää Kristuksen ruumiin ykseydestä intohimonne.

The Rule of Taizé in French and English (2012) s. 13

Rukous

Pyhä Henki,
elämän tuova tuli ja hellä henkäys, tule ja pysy meissä.
Uudista meissä intohimo ykseyttä kohtaan niin,
että voisimme elää tuntien sen siteen, joka yhdistää meidät sinuun.
Anna kaikkien, jotka ovat pukeneet Kristuksen ylleen kasteessa,
yhdistyä ja todistaa yhdessä siitä toivosta, joka heitä kantaa.

Kahdeksas päivä Sovinnossa koko luomakunnan kanssa

”Jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.”

(Joh 15:11.)

Kol. 1:15–20 Hän pitää kaiken koossa

Mark. 4:30–32 Niin pieni kuin sinapinsiemen

Mietiskely

Kolossalaiskirjeen hymni Kristukselle kutsuu meidät laulamaan koko maailmankaikkeuden kattavan Jumalan pelastuksen ylistystä. Ristiinnaulitun ja ylösnousseen Kristuksen kautta on avautunut tie sovintoon; luomakuntaakin odottaa elämän ja rauhan tulevaisuus. Näemme uskon silmin, että Jumalan valtakunnan todellisuus on hyvin lähellä, mutta silti vielä hyvin pientä, tuskin nähtävissä – niin kuin sinapinsiemen. Se kasvaa kuitenkin. Ylösnousseen Henki tekee työtään jopa maailmamme ahdistuksessa. Hän rohkaisee meitä käymään toimeen – kaikkien hyvää tahtovien kanssa – etsimään väsymättä oikeudenmukaisuutta ja rauhaa, ja takaamaan sen, että maasta tulisi jälleen kerran kaikkien luotujen koti.

Me otamme osaa Hengen työhön, että luomakunta kokonaisuudessaan voisi jatkaa Jumalan ylistystä. Kun luonto kärsii, kun ihmiset murskataan, ylösnousseen Kristuksen Henki – kaukana siitä, että sallisi meidän menettää toivomme – kutsuu meitä tulemaan osaksi parantavaa työtä.

Kristuksen tuoma uudistunut elämä, vaikka kuinka kätketty, tuo monille toivon valon. Se on sovinnon lähde koko luomakunnalle ja pitää sisällään ilon, joka tulee meidän ulkopuoleltamme: ”jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.” (Joh. 15:11.)

Tahdotko elää Kristuksen Pyhän Hengen kautta antamaa uutta elämää ja antaa sen elää sinussa, meidän keskuudessamme, kirkossa, maailmassa ja koko luomakunnassa?

Grandchampin yhteisön toinen lupaus yhteisön lupauksia annettaessa

Rukous

Kolmesti pyhä Jumala, me kiitämme sinua siitä, että olet luonut meidät ja rakastanut meitä. Me kiitämme sinua läsnäolostasi meissä ja luomakunnassa. Anna meidän oppia katsomaan maailmaa niin kuin sinä katsot sitä, rakkaudella.

Anna meidän tämän näyn toivossa tehdä työtä maailman hyväksi, jossa oikeudenmukaisuus ja rauha kukoistavat, sinun nimesi kunniaksi.

JULISTUS KAHDESTA EKUMEENISESTA RUKOUSPÄIVÄSTÄ VUONNA 2021

Pysykää minun rakkaudessani niin tuotatte paljon hedelmää
(Joh. 15:5–9)

Vuoden 2021 rukousviikon teema muistuttaa meitä rakkaudesta ja solidaarisuudesta, joka tuottaa yhteisöille hyvää. Rukouspäivän evankeliumi varoittaa egoistisesta maailmankuvasta ja oman edun tavoittelun vaaroista. Osallisuus ja rakkaus toimivat vastavoimana itsekeskeiselle ajattelulle ja toiminnalle.

Mennyt vuosi on ollut ihmiskunnalle raskasta aikaa sairauden ja menetysten keskellä. Lähikontaktien vähäisyyden vuoksi ihmiset kaipaavat yhteyttä ja hyväksytyksi tulemisen kokemusta. Olemme ihmiskuntana uuden edessä: Meidän tulee työskennellä turvallisuuden vahvistamiseksi ja terveyden edistämiseksi kaikkialla. Voimme voittaa taloudelliset haasteet vain yhteisen vastuuntunnon ja toiminnan kautta.

Rukouspäivän teema rakkaudessa pysymisestä ja hedelmällisestä työstä on pandemian keskellä hyvin käytännönläheistä. Ihmisten hyvinvoinnista huolehtiminen ja sairauden leviämisen estäminen ovat vaatineet meiltä toimenpiteitä ja varovaisuutta. Jokainen voi pitää lähipiiristään huolta. Oikealla hetkellä lausutut hyvät sanat kantavat arjen keskellä. Pysyminen elämää kannattelevien voimien varassa silloinkin, kun oma elämä on yksinäisyyden tai sairauden murtamaa, on tärkeää. Avun saa rohkeasti ottaa vastaan.

Evankeliumi puhuu viinitarhasta, jota Luoja itse hoitaa. Ihmisinä olemme osa suurta luomakuntaa, jonka monimuotoisuus on suunnaton. Luonnon kauneus herättää kiitollisuutta ja vahvistaa tahtoa luomakunnan rikkauden säilyttämiseen. Vastuuviikon teema kohtuullisuudesta muistuttaa meitä tavoittelemaan oikeaa asennetta luonnon puhtauden säilyttämiseen ja ilmaston lämpenemisen estämiseen. Kohtuullisuus suhteessa toinen toiseemme vapauttaa keskinäisestä kilpailusta ja itsekeskeisestä ajattelusta.

Rukouspäivät ekumeenisella rukousviikolla 18. tammikuuta ja ekumeenisella vastuuviikolla 24. lokakuuta tarjoavat mahdollisuuden itsetutkisteluun sekä rakkauden ja osallisuuden kokemiseen. Rukousviikko muistuttaa, että rakkaus ei näy vain puheissa, vaan teoissa. Vaikeina aikoina meidän sanamme ja tekemme punnitaan. Osallisuus on usein oman ja kanssaihmistemme vajavuuden kantamista.

Rukouspäivän Vanhan testamentin tekstissä kuvataan, miten Jumala muuttaa kivisydämen eläväksi sydämeksi. Sisimpämme kylmetessä emme osaa rakastaa, mutta rukouksessa saamme vastaanottaa avun Luojaltamme, elämän ja rakkauden antajalta.

Rukouspäivänä kirkot rukoilevat rauhaa ja terveyttä maailmaan, rakkautta ja osallisuutta ihmisten välille ja varjelusta koko luomakuntaan. Rakkaus synnyttää empatiaa, solidaarisuutta ja hyviä tekoja lähimmäisten elämään. Rukouspäivänä saamme jättää koko maailman ja oman elämämme Korkeimman suojaan.

Helsingissä 27. lokakuuta 2020

Tasavallan presidentti
Sauli Niinistö

RUKOUSPÄIVIEN RAAMATUNTEKSTIT 2021

18.1. Kristittyjen ykseyden rukouspäivä

Ps. 1: 1-3

Hyvä on sen osa,
joka ei vaella jumalattomien tavoin,
ei astu syntisten teille,
ei istu pilkkaajien parissa
vaan löytää ilonsa Herran laista,
tutkii sitä päivin ja öin.
Hän on kuin puu,
vetten äärelle istutettu:
se antaa hedelmän ajallaan,
eivätkä sen lehdet lakastu.
Hän menestyy kaikissa toimissaan.

Hepr. 13: 20-21

Rauhan Jumala,
joka ikuisen liiton uhriveren tähden
on nostanut kuolleista
lampaiden suuren paimenen,
meidän Herramme Jeesuksen,
varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan,
niin että voitte täyttää hänen tahtonsa.
Sen, mikä on hänelle mieleen,
hän itse tehköön meissä,
hän ja Jeesus Kristus.
Hänen on kunnia
aina ja ikuisesti. Aamen.

Johannes 15: 5-9

»Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään. Joka ei pysy minussa, on kuin irronnut oksa: se heitetään pois, ja se kuivuu. Kuivat oksat kerätään ja viskataan tuleen, ja ne palavat poroksi.

Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen.

Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää ja niin osoitatte olevanne opetuslapsiani. Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin olen minä rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani.»

24.10. Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

Hes. 11: 19–20

Minä annan heille uuden sydämen ja heidän sisimpäänsä uuden hengen, minä otan heidän rinnastaan kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen. Niin he seuraavat minun säädöksiäni, he ottavat varteen minun käskyni ja elävät niiden mukaan. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.

Gal. 5: 22–25

Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta.

Luukas 6: 43–46

»Yksikään hyvä puu ei tee kelvotonta hedelmää eikä yksikään kelvoton puu hyvää hedelmää. Hedelmästään jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita rypäleitä. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin pahaa. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu.

Miksi te sanotte minulle: 'Herra, Herra', mutta ette tee mitä minä sanon? »

**Kristittyjen ykseyden
EKUMENINEN RUKOUSVIIKKO
18.-25.1.
EKUMENISKA BÖNEVECKAN
för kristen enhet**

SUOMEN EKUMENINEN NEUVOSTO • EKUMENISKA RÅDET I FINLAND www.ekumenia.fi

Inbjudan till bön och försoning

Jesus uppmanar oss i Johannesevangeliet att bli kvar i den kärlek som kommer från Gud. Att bli kvar i Jesu kärlek, att vi förblir en gren på vinträdet, det gör det möjligt för hans liv att flöda genom oss. Bara genom att bli kvar i den kärleken kan vi försona oss med oss själva, med andra och med Gud. Kristi bön för enhet kallar oss att återvända till honom och på så sätt bli närmare varandra och glädjas åt vår mångfalds rikedom.

Åtta dagar av bön för enhet kallar kristna 18–25 januari 2021. Ekumeniska böneveckan för kristen enhet är en internationell bönerörelse som firades för första gången i januari 1908 på initiativ av den amerikanska episkopalprästen Paul Wattson. När vi ber för enhet sluter vi oss till en kedja av bedjande kristna som sträcker sig världen över.

Till bönerörelsens pionjärer hörde också den katolske prästen pater Paul Couturier, som i 1930-talets Frankrike arbetade för att ge böneveckan en form som innebar att samfunden inte behövde ge avkall på sina egna traditioner för att delta. Det internationella materialet för böneveckan år 2021 har producerats i klostergemenskapen Grandchamp i Schweiz, där de första systrarna uppmanades till bön för kristen enhet av just pater Paul Couturier. Kontakter med den nygrundade franska Taizé-gemenskapen och dess grundare broder Roger ledde till att systrarna i Grandchamp år 1952 antog Taizés regel som grund för sin gemenskap. I Grandchamp utgör troheten mot gemenskapens tre grundpelare – bön, gemensamt liv och gästfrihet – en grund som även årets böneveckomaterial vilar på. Bönematerialet för samman kristna på olika håll i världen kring samma bibeltexter och manar oss att lyssna till dem, tänka på vårt gemensamma tema och be tillsammans. Det här materialet är avsett att användas både i ekumeniska sammanhang och inom församlingens eget arbete.

Bönen för enhet har alltså sedan begynnelsen varit central för gemenskapen i Grandchamp. Idag består klostergemenskapen där av 50 systrar från olika generationer, länder och kristna traditioner. Böneveckans tema *Bli kvar i min kärlek så bär ni rik frukt* (jfr Joh 15) sammanfattar kallelsen till bön, försoning och enhet inom kyrkan och hela den mänskliga familjen.

Välsignad bönevecka för kristen enhet!
Redaktionskommittén

Den bibliska texten

Johannes evangelium 15: 1–17

Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig.

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.

Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader.

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.

INTRODUKTION AV TEMAT FÖR ÅRET 2021

Böneveckan för kristen enhet 2021 har förberetts av klosterkommuniteten Grandchamp¹ i Schweiz med temat ”Bli kvar i min kärlek så skall ni bära rik frukt” kommer från Johannesevangeliet 15:1–17 och uttrycker Grandchamps kallelse till bön, försoning och kyrkans enhet och i hela den mänskliga familjen.

På 1930-talet var det ett antal reformerta kvinnor från den franskspråkiga delen av Schweiz som tillhörde en grupp som kallades fruarna från Morge. De återupptäckte betydelsen av tystnaden när man lyssnar till Guds ord. Vid samma tid återupplivade de bruket av den andliga retreaten för att deras trosliv skulle få näring inspirerade av Kristus när han begav sig till en öde trakt för att be. Mycket snart förenade sig andra med dem och deltog i regelbundet arrangerade retreatar i Grandchamp, en liten by nära stranden av Neuchâtel sjön. Det blev nödvändigt att skapa en permanent närvaro där för att kunna ta emot ett växande antal gäster och retreatdeltagare.

Idag har komuniteten fyrtio systrar. Alla är kvinnor från olika generationer, kyrkliga traditioner, länder och kontinenter. Med denna mångfald utgör systrarna en levande illustration till gemenskap. De fortsätter att troget leva ett böneliv, ett liv i gemenskap och att välkomna gäster. Systrarna delar nåden av ett kommunitetsliv tillsammans med besökare och volontärer som kommer till Grandchamp för en tid av retreat, stillhet och helande i ett sökande efter mening.

De första systrarna upplevde smärtan av splittring mellan kristna kyrkor. I denna kamp uppmuntrades de av vänskapen med abbé Paul Couturier, en av pionjärerna för böneveckan för kristen enhet. Därför blev från första början bönen för kristen enhet vara själva hjärtat för livet i komuniteten. Detta engagemang, tillsammans med de tre grundpelarna av bön, gemenskapsliv och gästfrihet bildade grunden för detta material.

Att förbli i Guds kärlek är att bli försonad med sig själv

Det franska ordet för munk eller nunna (*moine/moniale*) kommer från grekiskans *monos*, som betyder ensam eller allena. Våra hjärtan, kroppar och tankar, långt ifrån att vara ett, är ofta splittrade och dras i olika riktningar. Munken eller nunnan önskar att bli ett i sig själv och förenad med Kristus.

¹ För mer information om komuniteten se www.grandchamp.org

”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er”, säger Jesus till oss (Johannes 15:4). Ett integrerat liv förutsätter en väg där man accepterar sig själv, ett liv där man lever i försoning med sin personliga och ärvda bakgrundshistoria.

Jesus sa till lärjungarna: ”Bli kvar i min kärlek” (Johannes 15:9). Han förblir i Faderns kärlek (Joh 15:10) och önskar ingenting annat än att dela denna kärlek med oss: ”Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader” (Johannes 15:15b). Inympade i vinstocken, som är Jesus själv, blir Fadern vinodlaren som rensar oss för att vi skall växa. Detta beskriver vad som händer under bönen. Fadern är centrum i våra liv, som också centrerar våra liv. Han rensar oss och gör oss hela och hela den mänskliga skapelsen ger Gud äran.

Att bli kvar i Kristus är en inre attityd som rotar sig i våra liv över tiden. Det krävs utrymme för att växa. Detta kan överflyglas av kampen för livets nödvändigheter och det hotas av distraktion, störningar, aktiviteter och utmaningar i livet. Under omvälvningarna i Europa 1938 skrev Geneviève Micheli, som senare blev moder Geneviève, kommunitetens första moder. Dessa rader som förblir aktuella också idag:

Vi lever i en tid som är både bekymmersam och storartad, en farlig tid, där ingenting skyddar själen, där snabba och hela mänskliga landvinningar tycks svepas bort... Och jag tror att vår civilisation kommer att dö i denna kollektiva dårskap av oljud och fart, där ingen levande varelse kan tänka... Vi kristna, som känner det fulla värdet av ett andligt liv, bär på ett enormt ansvar och måste förverkliga det, genom att ena och hjälpa varandra, genom att skapa krafter av lugn, tillflyktsorter av fred och levande centra, där människors tystnad ropar efter Guds skapande ord. Detta är en fråga om liv och död.

Att bli kvar i Kristus tills vi bär frukt

”Min Fader förhärligas när ni bär rik frukt” (Johannes 14:8). Vi kan inte av oss själva bära frukt. Vi kan inte bära frukt skilda från vinstocken. Det är saven, Jesu liv, som flödar genom oss, som skapar frukten. Genom att bli kvar i Jesu kärlek, att förbli i vinstocken, kommer hans liv att flöda genom oss.

När vi lyssnar till Jesus flödar hans liv genom oss. Jesus inbjuder oss att låta hans ord bli kvar i oss (Johannes 15:7) och vad vi än ber om skall vi få. Genom hans ord bär vi frukt. Som människor, som gemenskap, som

kyrkan i sin helhet, vill vi förena oss själva med Kristus för att kunna hålla hans bud att älska varandra så som han har älskat oss (Johannes 15:12).

Att förbli i Kristus, källan till all kärlek, betyder att gemenskapens frukt växer

Gemenskapen med Kristus kräver gemenskap med andra. Dorotheus från Gaza, en munk i Palestina på 500-talet, uttryckte detta på följande sätt:

Föreställ dig en cirkel som ritas upp på marken, dvs en linje som ritas upp i cirkeln med en omfattning och ett centrum. Föreställ dig att cirkeln är världen, vars centrum är Gud och radien är olika stigar eller vägar där människorna lever. När helgonen som önskar att dras närmare Gud vandrar mot mitten av cirkeln ända tills de kommer till dess inre del dras de närmare varandra och samma sak händer det motsatta när vi vänder bort från Gud och vänder oss mot cirkelns yttre sidor. Det blir då tydligt, att ju mer vi rör oss bort från Gud, desto mer avlägsnar vi oss från varandra och ju mer vi rör oss från varandra desto mer rör vi oss också bort från Gud.

Att röra sig närmare andra, att leva i gemenskap med andra, ibland med människor som är helt olika oss själva, kan vara utmanande. Systrarna i Grandchamps känner alla till denna utmaning och för dem är undervisningen av broder Roger från Taizé till stor hjälp: ”Det finns ingen vänskap utan ett renande lidande. Det finns ingen kärlek till nästan utan korset. Bara korset kan ge oss kunskap om kärlekens ofattbara djup.”²

Splittringen bland kristna som rör sig från varandra är en skandal, eftersom den också innebär att de rör sig bort från Gud. Många kristna, som är djupt bedrövade över denna situation, ber oupphörligen till Gud att han skall återupprätta den enhet som Kristus bad för. Kristi bön om enhet är en inbjudan att återvända till honom och så komma närmare varandra och glädjas över mångfaldens rikedom.

Det vi lärt av livet i gemenskap är att försöken till försoning är kostsamma och kräver offer. Vi håller detta vid liv genom Kristi bön att vi alla skall bli ett som han är ett med Fadern så att världen skall tro (jfr Johannes 17:21).

² Broder Roger från Taizé, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux* (Taizé: Les Ateliers et Presses de Taizé 2011), 95

Om vi blir kvar i Kristus växer solidaritetens och vittnesbördets frukt.

Då vi som kristna blir kvar i Kristi kärlek lever vi också i en skapelse som längtar och väntar på att befrias (jfr Rom 8). I världen bevittnar vi lidandets och konflikternas ondska. Genom solidaritet med dem som lider låter vi Kristi kärlek flöda genom oss. Påskens mysterium bär frukt i oss när vi ger kärlek till våra bröder och systrar och ger näring åt hoppet i världen.

Andlighet och solidaritet är oskiljaktigt förenade. Om vi blir kvar i Kristus får vi ta emot styrkan och visheten att handla mot orättvisans och förtryckets strukturer samt att fullt ut erkänna oss själva som bröder och systrar i en enda mänsklighet. Vi får skapa ett nytt sätt att leva i respekt för och i gemenskap med hela skapelsen.

Sammanfattningen av den livsregel som systrarna i Grandchamps läser tillsammans varje morgon börjar med orden ”be och arbeta så att Guds rike må regera”. Bönen och vardagens liv är inte två separata verkligheter, utan är menade att förenas. Allt det som vi möter är avsett att utgöra ett samspel med Gud

För det åtta dagarna under böneveckan för kristen enhet 2021 föreslår vi en börens resa:

Dag 1 Kallad av Gud: ”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er” (Joh 15:16a)

Dag 2 Att växa till invärtes: ”Bli kvar i mig så blir jag kvar i er” (Joh 15:4a)

Dag 3 Att utgöra en enda kropp: ”Älska varandra så som jag har älskat er” (Joh 15:12b)

Dag 4 Att be tillsammans: ”Jag kallar er inte längre tjänare... jag kallar er vänner” (Joh 15:15)

Dag 5 Att låta sig förvandlas av Ordet: ”Ni är redan ansade genom ordet” (Joh 15:3)

Dag 6 Att välkomna andra: ”Gå ut och bär frukt, frukt som består” (Joh 15:16b)

Dag 7 Att växa i enhet: ”Jag är vinstocken, ni är grenarna” (Joh 15:5a)

Dag 8 Försoning med hela skapelsen: ”För att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig (Joh 15:11)

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1 Kallade av Gud

”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er”
(Joh 15:16a)

1 Mosebok 12:1–4 Abrahams kallelse
Joh 1:35-51 De första lärjungarna kallas

Reflektion

Resans början är ett möte mellan en människa och Gud, mellan skapelsen och Skaparen, mellan tid och evighet. Abraham hörde kallelsen: ”Gå till det land som jag skall visa dig”. Liksom Abraham är vi kallade att lämna det som är välbekant och gå dit som Gud har förberett i djupet av våra hjärtan. Under vandringen blir vi mer och mer oss själva, Guds folk som han ville att vi skulle vara från begynnelsen.

Genom att följa den kallelse som riktas till oss, blir vi till en välsignelse för våra kära, för våra grannar och för världen. Guds kärlek söker oss. Gud blev människa i Jesus. I honom möter vi Guds blick. I våra liv, precis som i Johannes evangelium, hörs Guds kallelse på olika sätt. När vi rörs av Guds kallelse, börjar vi på nytt. I detta möte vandrar vi på en förvandlingens väg – den ljusa början av en relation i en kärlek, som alltid börjar på nytt.

En dag skall du förstå detta utan att vara medveten om det, ett ja har redan skrivits in i ditt inres djup. Och så väljer du att gå i Jesu fotspår... I tystnaden, i närheten av Kristus, hör du honom säga: ”Kom, följ mig och jag skall ge dig en plats att vila i ditt hjärta”.

The Sources of Taizé (2000) s. 52

Bön

Jesus Kristus, du söker oss,
du vill erbjuda oss din vänskap och leda oss till ett mer fullödigt liv.
Ge oss tillit att svara på din kallelse
så att vi förvandlas och blir vittnesbärare om din omsorg om världen.

Dag 2 Att mogna invärtes **”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er”** (Johannes 15:4a)

Efes 3:14-21 Må Kristus genom tron bo i våra hjärtan
Luk 2:41-52 Maria bevarade allt detta i sitt hjärta

Reflektion

Mötet med Jesus väcker en önskan om att bli kvar i honom och förbli i honom - en tid då frukten mognar. Genom att vara människa helt och fullt som vi, växte Jesus upp och blev vuxen. Han levde ett enkelt liv, rotat i sin judiska tro. Under hans dolda liv i Nasaret, då ingenting uppseendeväckande inträffade, fick han näring genom Faderns närvaro.

Maria bevarade Guds handlande i sitt liv och i hennes sons liv. Hon bevarade allt detta i sitt hjärta. Därför kunde hon steg för steg ta sig in i mysteriet med Jesus.

Vi behöver också en lång tid av mognad, en hel livstid, för att lära känna djupet av Kristi kärlek så att han blir kvar i oss och vi i honom. Utan att veta hur, låter Anden Kristus bli kvar i våra hjärtan. Och det är genom bönen, som vårt inre kommer att stärkas genom att lyssna till hans ord, dela det med andra och låta våra handlingar gestaltas av det ord vi har förstått.

Att låta Kristus stiga ner i djupet av vår hela varelse... Han skall genomlysa vårt förstånd och vårt hjärta, han skall nå våra kroppar ända till vår innersta varelse, så att också vi en dag skall få uppleva djupet av barmhärtigheten.

The Sources of Taizé (2000) s. 134.

Bön

Heliga Ande, låt oss ta emot Kristi närvaro i våra hjärtan och ta till vara den som en kärlekens hemlighet.

Ge näring åt vår bön, upplys vår läsning av Skriften, handla genom oss, så att frukten av dina gåvor kan växa i oss.

Dag 3 Att forma en enda kropp ”Älska varandra så som jag har älskat er”

(Johannes 15:12b)

Kol 3:12-17 Kläd er i innerlig medkänsla
Joh 13:1–15; 34–35 Älska varandra

Reflektion

På kvällen före sin död böjde Jesus knä för att tvätta lärjungarnas fötter. Han kände till svårigheterna att leva tillsammans och vikten av förlåtelse och ömsesidig tjänst. ”Om jag inte tvättar dig har du ingen gemenskap med mig”, sa han till Petrus. Petrus tog emot Jesus vid sina fötter. Han blev tvättad och blev rörd av ödmjukheten och vänligheten hos Kristus. Senare skulle han följa Jesu exempel och tjäna de troendes gemenskap i den tidiga kyrkan.

Jesus önskar att livet och kärleken skall strömma genom oss som saven strömmar genom vinstocken. Så blir den kristna gemenskapen en enda kropp. Men idag, precis som förr, är det inte lätt att leva tillsammans. Vi står ansikte mot ansikte med våra begränsningar. Ibland misslyckas vi att älska dem som finns nära oss i vår gemenskap, i vår församling eller i vår familj. Det finns stunder då vår gemenskap bryter samman fullständigt.

I Kristus inbjuds vi att klä oss i medkänsla ständigt på nytt. Insikten av att vi är älskade av Gud leder oss till att välkomna andra med våra styrkor och svagheter. Detta sker då Kristus finns i vår mitt.

Med nästan ingenting är du en skapare av försoning i den kärlekens gemenskap som är Kristi kropp, hans kyrka. När du är buren av en delad styrka, gläd dig! Du är nu inte längre ensam, i allt kommer du framåt tillsammans med dina bröder och systrar. Med dem är du kallad att leva i en gemenskapens likhet.

The Sources of Taizé (2000) s. 48-49

Bön

Gud, vår Fader, du uppenbarar din kärlek till oss genom Kristus och genom våra bröder och systrar.

Öppna våra hjärtan så att vi kan ta emot varandra med våra olikheter och leva i förlåtelse.

Ge oss nåden att leva förenade i en enda kropp så att varje människas gåva får komma fram i ljuset.

Låt oss alla tillsammans bli ett återsken av den levande Kristus.

Dag 4 Att be tillsammans

”Jag kallar er inte längre tjänare... jag kallar er vänner”

(Johannes 15:15)

Rom 8:26-27 Anden stöder oss i vår svaghet
Luk 11:1–4 Herre, lär oss att be

Reflektion

Gud törstar efter gemenskap med oss. Han söker oss så som han sökte efter Adam när han ropade på honom i lustgården: ”Var är du?” (1 Mos 3:9)

Gud har kommit för att möta oss i Kristus. Jesus levde i bön intimt förenad med sin Fader samtidigt som han skapade gemenskap med sina lärjungar och med alla dem han mötte. Han lärde dem det som var det mest väsentliga för honom: Kärlekens relation med Fadern, som också är vår Fader. Jesus och lärjungarna sjöng psalmer tillsammans, sådana som var rotade i den judiska traditionens hela rikedom. Vid andra tillfällen drog Jesus sig undan för att be i ensamhet.

Bönen kan ske enskilt eller delas med andra. Den kan uttrycka förundran, klagan, förbön, tacksägelse eller helt enkelt tystnad. Ibland finns en önskan att be, men man kan också ha en känsla av att inte kunna göra det. Att vända sig till Jesus och säga till honom ”lär mig” kan öppna vägen. Vår önskan att be är redan en bön.

Att komma tillsammans i en grupp kan hjälpa oss. Genom sånger, ord eller tystnad skapas en gemenskap. Om vi ber tillsammans med kristna från andra traditioner kan vi förundras över att vi förenas med ett vänskapsband som kommer från den Ende, han som finns bortom all splittring. Formerna kan variera, men det är samma Ande som för oss samman.

Det är regelbundenheten av vår gemensamma bön som gör att Jesu kärlek springer upp inom oss – hur det sker vet vi inte. Gemensam bön skiljer oss inte från den personliga bönen. Den ena stöder den andra. Låt oss ta en stund varje dag för att förnya vår personliga närhet med Jesus Kristus.

The rule of Taizé in French and English Society for Promoting Christian Knowledge, Great Britain s. 19&21

Bön

Vår herre Jesus, hela ditt liv var en bön i fullständig harmoni med Fadern. Lär oss genom din Ande att be om kärlek enligt din vilja. Må de trogna över hela världen förenas i förbön och lovsång, och må ditt kärleksrike komma.

Dag 5 Att låta sig förvandlas av Ordet **”Ni är redan ansade genom ordet...”**

(Johannes 15:3)

5 Mosebok 30:11–20 Guds ord är mycket nära dig
Matteus 5:1–12 Saliga är ni

Reflektion

Guds ord är mycket nära oss. Detta är både en välsignelse och ett löfte. Om vi öppnar våra hjärtan talar Gud till oss och förvandlar tålmodigt det som håller på att dö inom oss. Han tar bort allt det som hindrar det rätta livets växt på samma sätt som vingårdsmannen ansar vinstocken.

Att regelbunden meditera över en biblisk text, i ensamhet eller i grupp, förändrar vårt perspektiv. Många kristna ber med saligprisningarnas ord varje dag. Saligprisningarna uppenbarar för oss vad som är ofullbordat, en lycka som ligger bortom lidandet: Saliga är de som, berörda av den heliga Anden, inte längre håller tillbaka sina tårar utan låter dem flöda för att ta emot tröst. När de upptäcker källflödena som finns i deras inre landskap växer hungern efter rättvisa och deras törst efter att engagera sig tillsammans med andra för en värld i fred.

Vi är ständigt kallade att förnya vårt engagemang för livet genom våra tankar och handlingar. Det finns tider då vi redan, här och nu, smakar den välsignelse som skall fullbordas vid tidens slut.

Bed och arbeta så att Gud må råda.

Må Guds ord andas in liv under dagens arbete och vila.

Behåll den inre tystnaden i allt så att vi kan bli kvar i Kristus.

Låt oss fyllas av saligprisningarnas anda: glädje, enkelhet och barmhärtighet.

Dessa ord reciteras dagligen av systrarna i Grandchamp.

Bön

Välsignad är du, Gud och Fader,
för gåvan av ditt ord i den heliga Skrift.

Välsignad är du för dess förvandlande kraft.

Hjälp oss att välja livet och led oss genom din Ande,
så att vi får erfara den glädje som du så intensivt vill dela med oss.

Dag 6 Att välkomna andra **”Bär frukt som består”**

(Johannes 15:16b)

1 Mos 18:1–5 Abraham tar emot änglarna vid Mamres lund

Markus 6:30-44 Jesu medlidande med folkmassorna

Reflektion

När vi låter oss förvandlas av Kristus, växer hans kärlek i oss och bär frukt. Att välkomna andra är ett konkret uttryck för att dela den kärlek som finns inom oss.

Genom hela sitt liv välkomnade Jesus dem han mötte. Han lyssnade till dem och lät sig röras av dem utan att vara rädd för deras lidande.

I evangeliet då Jesus mångfaldigade brödstyckena skedde detta eftersom Jesus rörades av medlidande med de hungriga människomassorna. Han vet att hela den mänskliga varelsen måste ha föda och att bara han kan tillfredsställa hungern efter bröd och törsten efter liv. Men han vill inte göra detta utan sina lärjungar och det lilla som de kan ge honom: fem bröd och två fiskar.

Också idag kallar han oss att vara hans medarbetare i ovillkorlig kärlek. Ibland kan det vara något så litet som en vänlig blick, ett öppet öra eller vår närvaro vara tillräckligt för att låta en medmänniska känna sig välkommen. När vi ger av våra små tillgångar till Jesus, använder han dem på ett förvånansvärt sätt.

Då får vi som Abraham uppleva att det är genom att ge liv som vi får ta emot och att vi blir välsignade i överflöd att när vi välkomnar andra.

Det är i Kristus själva som vi tar emot gäster.

The rule of Taizé in French and English (2012) s. 103

Kommer människor som vi välkomnar dag efter dag finna i oss män och kvinnor som strålar tillsammans med Kristus, vår frid?

The Sources of Taizé (2000) s. 60

Bön

Jesus Kristus, vi önskar att fullt ut välkomna de bröder och systrar som är tillsammans med oss.

Du vet hur ofta vi känner oss hjälplösa inför deras lidande, ändå är du före oss och du har redan tagit emot dem i din medkänsla. Tala till dem genom dina ord, stöd dem genom våra handlingar, och låt din välsignelse vila över oss alla.

Dag 7 Att växa i enhet

”Jag är vinstocken, ni är grenarna”

(Johannes 15:5a)

1 Kor 1:10-13; 3:21-23 Är Kristus delad?

Johannes 17:20-23 Liksom vi är ett

Reflektion

På kvällen före sin död bad Jesus om enhet mellan dem som Fadern givit honom: ”Jag ber att de alla skall bli ett... Då skall världen tro”. När vi är förenade med honom, som grenar i vinstocken, delar vi samma växtsaft som cirkulerar bland oss och ger oss liv.

Varje tradition försöker leda oss till centrum i vår tro: gemenskap med Gud, genom Kristus, i Anden. Ju mer vi lever i denna gemenskap, desto mer förenas vi med andra kristna och med hela mänskligheten. Paulus varnar oss för en attityd som hotade enheten redan bland de första kristna, en attityd där varje tradition ser sin egen som den enda rätta och därmed skadar enheten i Kristi kropp. Olikheterna blir då avgörande i stället för att bli ömsesidigt berikande. Paulus hade en mycket mer öppen vision: ”Allt är ert ... Men ni tillhör Kristus och Kristus tillhör Gud” (1 Kor 3:22-23).

Kristus vill leda oss till en väg av enhet och försoning. Han förpliktigar oss att förenas i denna bön: ”att de alla skall vara ett... Då skall världen tro” (Joh 17:21).

Ge inte upp inför skandalen av åtskillnad mellan kristna som så klart uttrycker kärlek till nästan och ändå förblir splittrade. Låt enheten i Kristi kropp bli er främsta angelägenhet.

The rule of Taizé in French and English (2012) s. 13

Bön

Heliga Ande, gör vårt liv brinnande med ett levande andetag, kom och bli kvar i oss.

Förnya i oss vår lidelse för enhet,

så att vi kan leva i medvetenhet om de band som förenar oss med dig.

Må alla som har iklätt sig Kristus genom sitt dop

förenas och tillsammans bära vittnesbörd om det hopp som bär dem.

Dag 8 Försoning med hela skapelsen

”För att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig”
(Johannes 15:11)

Kol. 1:15-20 I honom hålls allting samman

Mark 4:30-32 Det minsta av alla frön

Reflektion

Kristushymnen i Kolosserbrevet inbjuder oss att lovsjunga Guds frälsning som innesluter hela universum. Genom den korsfäste och uppståndne Kristus har en försoningens väg öppnats. Skapelsen är också ämnad för en framtid i liv och fred.

Med trons ögon ser vi att Guds rike är en verklighet som är mycket nära, men fortfarande mycket liten, knappt synlig – precis som senapskornet. Det håller emellertid på att växa. Trots smärtan i vår värld är den Uppståndnes ande verksam. Han uppmuntrar oss att bli indragna – tillsammans med alla människor av god vilja – i att outtröttligt söka efter rättvisa och fred och att säkerställa att jorden än en gång skall vara ett hem för allt skapat. Vi deltar i Andens verk för att skapelsen i dess fullhet skall fortsätta att lovprisa Gud. När naturen lider, när människor krossas, inbjuder oss den heliga Anden – långt från att låta oss förlora våra hjärtan – att ta del av hans helande verk.

Förnyelsen av det liv som Kristus bär med sig, fastän fördolt, är ett hoppets ljus för många. Det är ett källsprång av försoning för hela skapelsen och innehåller en glädje som har sitt ursprung utanför oss själva: ”så att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig” (Joh 15:11).

Vill du fira det livets förnyelse som Kristus ger oss genom den heliga Anden, och låta det leva i dig, bland oss, i kyrkan, i världen och i hela skapelsen?

Andra löftet som ges under bekännelsen i Grandchamps kommunitet.

Bön

Treenige helige Gud, vi tackar dig för att du har skapat och älskat oss. Vi tackar dig för din närvaro hos oss och i hela skapelsen.

Må vi lära oss att se på världen så som du ser den, med kärlek.

I hoppet av denna vision, ge oss förmågan att arbeta för en värld där rättvisa och fred råder, ditt namn till ära.

PLAKAT OM TVÅ EKUMENISKA BÖNDAGAR ÅR 2021

Bli kvar i min kärlek så bär ni rik frukt (Joh 15:5–9)

Temat för böneveckan år 2021 påminner oss om kärlek och solidaritet, krafter som ökar det goda i samhället. Böndagens evangelium varnar för en egoistisk världsbild och för farorna i att sträva efter egen vinning. Delaktighet och kärlek är motkrafter mot ett självcentrerat tänkande och agerande.

Året som gått har varit en tung tid för mänsklig-heten, en tid präglad av sjukdom och förluster. På grund av begränsningarna i nära kontakter längtar människor efter gemenskap och känslan av att vara accepterad. Som mänsklighet står vi inför något nytt: Vi måste arbeta för ökad trygghet och god hälsa överallt. Vi kan övervinna de ekonomiska utmaningarna endast med ansvarskännande och handling.

Böndagens tema om att hålla fast vid kärlek och fruktbart arbete är ett konkret och praktiskt råd mitt i en pandemi. Att försvara människors välmående och förhindra att en sjukdom sprids har krävt åtgärder och försiktighet. Var och en kan ta hand om sina närmaste. Goda ord i rätt stund bär oss vidare i vardagen. Det är viktigt att vi håller fast vid livsbärande krafter även när det egna livet påverkas av ensamhet eller sjukdom. Vi får modigt ta emot hjälp.

Evangeliet talar om en vingård som Skaparen själv sköter om. Som människor är vi en del av skapelsen, vi är med i en stor helhet av ofantlig mångfald. Naturens skönhet väcker vår tack-samhet och stärker vår vilja att bevara skapelsens rikedom. Ansvarsveckans tema om måttfullhet påminner oss om att sträva efter rätt inställning för att bevara naturens renhet och förhindra klimattoppvärmningen. Om vi är måttfulla i relation till varandra befriar det oss från ömsesidig tävling och självcentrerat tänkande.

Böndagarna under ekumeniska böneveckan den 18 januari och under ekumeniska ansvarsveckan den 24 oktober ger oss tillfälle till självrannsakan och att uppleva kärlek och delaktighet. Böneveckan påminner oss om att kärlek inte bara kommer till uttryck i ord, utan också i handling. Det är när det är svårt som våra ord och handlingar

mäts. Delaktighet handlar ofta om att bära de brister som finns i oss själva och våra med-människor.

Böndagstexten ur Gamla testamentet beskriver hur Gud förvandlar stenhjärtat till ett levande hjärta. När vi blir kalla inombords kan vi inte älska, men i bönen får vi ta emot hjälp av vår Skapare, livgivaren och kärlekens källa.

Under böndagen ber kyrkorna om fred och hälsa i vår värld, om kärlek och delaktighet mellan människor och beskydd för hela skapelsen. Kärlek föder empati, solidaritet och goda gärningar i våra medmänniskors liv. På böndagen får vi lämna hela världen och våra egna liv i den Högs-tes skydd.

I Helsingfors den 27 oktober 2020

Republikens president

Sauli Niinistö

BÖNDAGARNAS BIBELTEXTER 2021

18.1. Böndag för kristen enhet

Ps 1: 1-3

Lycklig den som inte följer de gudlösa,
inte går syndares väg
eller sitter bland hädare
utan har sin lust i Herrens lag
och läser den dag och natt.

Han är som ett träd
planterat nära vatten -
det bär sin frukt i rätt tid,
aldrig vissnar bladen.
Allt vad han gör går väl.

Heb 13: 20-21

Må fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens
store herde,
vår herre Jesus, upp från de döda,
styrka er i allt gott, så att ni kan göra hans vilja.
Må han låta det som behagar honom förverkligas i oss genom Jesus
Kristus.
Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Joh 15: 5-9

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i
honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.

Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och
vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp.

Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill,
och ni skall få det.

Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.
Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.

24.10. Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

Hes 11: 19-20

Jag skall ge dem ett nytt hjärta och fylla dem med en ny ande.

Jag skall ta bort stenhjärtat ur kroppen på dem och ge dem ett hjärta av kött,

så att de följer mina bud och håller sig till mina stadgar och lever efter dem.

Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

Gal 5: 22-25

Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet,

ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen.

De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med alla dess lidelser och begär.

Om vi har andligt liv, låt oss då följa en andlig väg.

Låt oss inte bli inbilska, inte utmana varandra, inte avundas varandra.

Lukas 6: 43-46

Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt.

Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar.

En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd,

och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd.

Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger?

Nelivärinen juliste on ladattavissa
Affischen i fyrfärg kan laddas från
www.ekumenia.fi

Juliste on saatavissa pdf- ja jpg-muodoissa.
Sitä voi käyttää rukousviikon tilaisuuksissa ja ilmoittelussa.
Affischen är tillgänglig i pdf- och jpg-format. Den kan användas vid
böneveckans evenemang och som information.

Rukousviikon aineisto ja erillinen jumalanpalveluskaava internetissä
Böneveckans material och ett skilt gudstjänstformulär finns på internet
www.ekumenia.fi